

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር አንድ

ኡላይና ሂዳዌል

Jeff Pippenger

2023-11-21

“አገልጋዮችና ሕዝቡ የዳንኤልና የራእይ ትንቢቶች ሊገቡ የማይችሉ ምስጢሮች እንደሆኑ አወጁ። ነገር ግን ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን በዘመናቸው ሊፈጸሙ ስለሚሆኑ ነገሮች ወደ ነቢዩ ዳንኤል ቃላት አመራቸው፤ እንዲህም አለ፡- ‘የሚያነብ ያስተውል።’ ማቴዎስ 24፡15። እናም ራእይ የማይገባ ምስጢር ነው የሚለው አቤቱታ በመጽሐፍ ርእስ ራሱ ይከሰታል፡- ‘እግዚአብሔር በቅርቡ ሊሆኑ ያሉትን ነገሮች ለባሪያዎቹ ያሳይ ዘንድ ለእርሱ የሰጠው የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ... የዚህን ትንቢት ቃላት የሚያነብ ብጹዕ ነው፤ የሚሰሙም በእርስዎ የተጻፉትን የሚጠብቁም፤ ጊዜው ቀርቦአልና።’ ራእይ 1፡1-3።”

“ነቢዩ እንዲህ ይላል፡- ‘የሚያነብ ብጹዕ ነው’—የማያነቡ ሰዎች አሉ፤ በረከቱ ለእነርሱ አይደለም። ‘እና የሚሰሙ’—ደግሞ ስለ ትንቢቶቹ ማንኛውንም ነገር መስማት የሚከለክሉ አንዳንዶች አሉ፤ በረከቱ ለዚህ ወገን አይደለም። ‘በውስጡም የተጻፉትን ነገሮች የሚጠብቁ’—ብዙዎች በራእይ ውስጥ የተካተቱትን ማስጠንቀቂያዎችና መመሪያዎች መታዘዝን ይከለክላሉ። ከእነዚህ አንዳቸውም የተስፋ የተሰጠውን በረከት ሊጠይቁ አይችሉም። የትንቢቱን ርእሶች ሁሉ የሚያፈኩ፤ በዚህም በጽኑ የተሰጡትን ምልክቶች የሚያላግጡ፤ ሕይወታቸውንም ለመለወጥና ለሰው ልጅ መምጣት ለመዘጋጀት የሚከለክሉ ሁሉ ያለ በረከት ይሆናሉ።”

“ከመንፈሳዊ መነሣሣት ምስክርነት አንጻር፣ ሰዎች ራእይ ከሰው ማስተዋል ውጭ የሆነ ምሥጢር ነው ብለው ለማስተማር እንዴት ይደፍራሉ? እርሱ የተገለጠ ምሥጢር ነው፤ የተከፈተ መጽሐፍ ነው። የራእይን ጥናት አእምሮን ወደ ዳንኤል ትንቢቶች ያመራል፤ እነዚህም ሁለቱ እጅግ አስፈላጊ የሆነ ትምህርት ያቀርባሉ፤ ይህም ከዚህ ዓለም ታሪክ መጨረሻ ጋር በተያያዙ ሊፈጸሙ ስላሉ ክስተቶች እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጠው ትምህርት ነው።” The Great Controversy, 340.

“የራእይ ጥናት አእምሮን ወደ ዳንኤል ትንቢቶች ያመራል።” አንዳንድ ሰዎች ትንቢትን በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ብቻ ያያሉ። ነገር ግን ዳንኤል ሁለት የእውነት መስመሮችን ያቀርባል፤ ትንቢቶቹን የሚወክሉት እውነቶችም የመጽሐፍ የመጨረሻ ስድስት ምዕራፎች ናቸው። የመጀመሪያዎቹ ስድስት ምዕራፎች በምሳሌ የቀረበ ትንቢትን ያቀርባሉ፤ እነዚህም በአጠቃላይ እስካሁን ያልታወቁ ናቸው። የዳንኤልን የመጀመሪያዎቹን ስድስት ምዕራፎች ከመመልከታችን በፊት፣ በእርግጥ በዳንኤል የመጨረሻ ስድስት ምዕራፎች ውስጥ የተወከሉት ሁለት ትንቢቶች ብቻ እንደሆኑ ምክንያቱን እናብራራለን። እህት ኋይት በሺናር ሁለቱ ታላላቅ ወንዞች በመጠቀስ እነዚህን ሁለት ትንቢቶች ታመለክታለች። እርሷ ያቀረበችውን ምሳሌያዊ ምልክት በምንቀበልበት ጊዜ፣ በዳንኤል የመጨረሻ ስድስት ምዕራፎች ውስጥ ሁለት ትንቢቶችን፣ እና ሁለት ብቻን፣ ለማየት ቁልፍን እናገኛለን።

“ዳንኤል ከእግዚአብሔር የተቀበለው ብርሃን በተለይ ለእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት ተሰጥቶ ነበር። በኡላይና በሂዳዌል፣ በሺናር ታላላቅ ወንዞች ዳርቻ ያየው ራእይ አሁን በፍጻሜ ሂደት ላይ ነው፤ እናም የተነገሩት ክስተቶች ሁሉ በቅርቡ ይፈጸማሉ።” Testimonies to Ministers, 112.

ራእይ የምዕራፍ ስምንት በኡላይ ወንዝ አጠገብ ተሰጠ።

በንጉሥ ቤልሻጸር መንግሥት በሦስተኛው ዓመት፣ በመጀመሪያ ከታየልኝ በኋላ ለእኔ፣ ለዳንኤል፣ ራእይ ታየልኝ። በራእይም አየሁ፤ እንዲህም ሆነ፣ በማየቴ ጊዜ በዔላም አውራጃ ባለው በሱሳ አዳራሽ ውስጥ

ነበርሁ፤ በራእይም አየሁ፤ በኡላይ ወንዝ አጠገብም ነበርሁ። ዳንኤል 8፡1-2።

ከ Testimonies to Ministers ውስጥ ሲስተር ዋይት “ኡላይንና ሂዲዌልን” ጠቅሳ እነርሱን “የሺናር ታላላቅ ወንዞች” ብላ የጠራችበትን አንቀጽ በወሰድን ጊዜ፣ ያን አንቀጽ በሲስተር ዋይት ጽሑፎች ውስጥ በዳንኤልና በራእይ መጻሕፍት ጥናት ላይ ካሉት እጅግ አስፈላጊ አስተያየቶች አንዱ ከሆነው ማብራሪያ እየለየነው ነበር። በዚያ ክፍል እንዲህ ትላለች፡- “የእግዚአብሔር ቃል እጅግ የቀረበ ጥናት ያስፈልገዋል፤ በተለይም ዳንኤልና ራእይ በሥራችን ታሪክ ውስጥ ከዚህ በፊት ፈጽሞ እንዳልሆነ መጠን ትኩረት ሊሰጣቸው ይገባል።”

ከዳንኤል ምዕራፍ 8 አሁን የጠቀስናቸውን የመጀመሪያዎቹን ሁለት ቁጥሮች በቅርብ ብናጠና ብዙ ጊዜ የሚታላቁ አንድ እውነታ ላይ ሁለት ውስጣዊ ምስክሮችን እንደሚሰጡ እናገኛለን። ዳንኤል “በብልሻጽር ንጉሥ በሦስተኛው ዓመት ራእይ ታየልኝ” ይላል። ከዚያም “በመጀመሪያ ከታየኝ በኋላ” ብሎ ይጨምራል። ይህ ቁጥር በሁለት መንገዶች ሊገባ ይችላል፤ በሁለቱም መንገዶች ግን ተመሳሳይ ውሳኔ ይገኛል።

መልአኩ ገብርኤል ለዳንኤል ትንቢታዊ ብርሃንን ያመጣለት እርሱ ነበር፤ ከሰማያዊ ብርሃን ተሸካሚነቱ ሰይጣንን ተክቶ ስለነበር፣ ለነቢያት ሁሉ እንደ አደረገውም እንዲሁ አደረገ። ይህም ማለት በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የሚገኝ እያንዳንዱ ትንቢታዊ ሕግ በገብርኤል መሪነት እንደተሰጠ ነው። ዳንኤል ተረድቶት ወይም ሳይረዳው፣ በምዕራፍ ስምንት ቁጥር አንድ ውስጥ አስፈላጊ ትንቢታዊ ምልክታ እየገለጸ መሆኑ ብቻ አይደለም፤ በዚያው ቁጥር ስለዚያ አስፈላጊ ትንቢታዊ ምልክታ ሁለት ምስክሮችን ያቀርባል። ዳንኤል በቁጥር አንድ የመዘገበው ነገር፣ በኡላይ ወንዝ አጠገብ ከተቀበለው ራእይ በፊት ሌላ ራእይ እንደተቀበለ ነው። በኡላይ ወንዝ አጠገብ የተሰጠው ራእይ በብልጣሶር በሦስተኛው ዓመት መጣ። ከኡላይ ወንዝ አጠገብ ከተሰጠው ራእይ በፊት የነበረው ራእይ ደግሞ በብልጣሶር በመጀመሪያው ዓመት መጣ።

በባቢሎን ንጉሥ የቤልሻጽር በመጀመሪያው ዓመት ዳንኤል በመኝታው ላይ ሳለ ሕልምና የራሱን ራእዮች አየ፤ ከዚያም ሕልሙን ጻፈ፣ የነገሩንም ዋና ነገር ተናገረ። ዳንኤል 7፡1።

በምዕራፍ ስምንት አንቀጽ አንድ ላይ፣ ዳንኤል “መጀመሪያ የታየኝ ከዚያ በኋላ” ስለሚል፣ በብልሻጽር የመጀመሪያ ዓመት ደግሞ ራእይ እንዳየ እየገለጸ ነው። የኡላይ ራእይ ከብልሻጽር የመጀመሪያ ዓመት ራእይ በኋላ ታየን? ወይስ ራእዩ ከእነዚያ ሁለት ተጓዳኝ ራእዮች መጀመሪያው በኋላ ታየን? ከሁለቱም መልስ የትኛውም ትክክል ነው። የኡላይ ወንዝ ራእይ ከምዕራፍ ሰባት ራእይ ጋር አንድና ተመሳሳይ ራእይ ነው። ገብርኤል የ“መድገምና ማስፋት” ትንቢታዊ መርህን እየተጠቀመ ሲሆን፣ በአንድ ጊዜም በሁለት ምስክርነት ነገር እንደሚቋቋም የሚለውን ደንብ እየተገበረ ነው። ሁለቱም ራእዮች የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታትን ይመለከታሉ።

የሰባተኛው ምዕራፍ ራእይ እነዚያን መንግሥታት እንደ አዳኝ አራዊት ያቀርባቸዋል፤ በዚህም የእነርሱን የመንግሥታዊ ኃይል ገጽታ በጉልህ ያሳያልና በዚያ አውድ ውስጥ ይያዛቸዋል። የስምንተኛው ምዕራፍ ራእይ ግን እነዚያን መንግሥታት ከእግዚአብሔር የመቅደስ አገልግሎት በተወሰዱ ምልክቶች ያቀርባቸዋል፤ ሆኖም የመቅደስ አገልግሎቱ ምልክቶች እያንዳንዳቸው የሐሰተኛ አምልኮን ለማመልከት ሆነው በማስታወቂያ ተበላሽተዋል። ዳንኤል 8 ከሰባተኛው ምዕራፍ ራእይ ጋር ተመሳሳይ መንግሥታትን ያቀርባል፤ ነገር ግን እነዚያን መንግሥታት በሃይማኖታዊ አውዳቸው ውስጥ ያስቀምጣቸዋል።

የዳንኤል መጽሐፍ ስምንተኛ ምዕራፍ ያለው የኡላይ ራእይ፣ የሰባተኛውን ምዕራፍ ራእይ ይደግማል እና ያሰፋዋል። ሰባተኛው ምዕራፍ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት የፖለቲካ ገጽታ ይለይታል፤ ስምንተኛው ምዕራፍም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መንግሥታት የሃይማኖታዊ ገጽታ ይለይታል። ይህ በሚታወቅበት ጊዜ፣ ሰባተኛው ስምንተኛ ምዕራፎች አንድና አንድ ራእይ እንደሆኑ ማስተዋል ይቻላል። ዘጠነኛው ምዕራፍ ደግሞ ገብርኤል በስምንተኛው ምዕራፍ ራእይ ያለውን የጊዜ ክፍል ማብራሪያ ለመስጠት

የሚመጣበት ስፍራ ነው። ስለዚህ፣ የኡላይ ራጅይ በዳንኤል መጽሐፍ ያሉትን ሰባት፣ ስምንት እና ዘጠኝ ምዕራፎች ይወክላል። ከዚያም የሂዳዌል ወንዝ በአሥረኛው ምዕራፍ ውስጥ ይቀርባል።

በፋርስ ንጉሥ በቂሮስ በሦስተኛው ዓመት፣ ቤልጣሻጽር የሚባል ስሙ በነበረው በዳንኤል ላይ አንድ ነገር ተገለጠለት፤ ነገሩም እውነት ነበረ፣ የተወሰነውም ዘመን ረጅም ነበረ፤ እርሱም ነገሩን አስተዋለ። ራጅይንም ተረዳ። በዚያን ወራት እኔ ዳንኤል ሙሉ ሦስት ሳምንት ሐዘን ላይ ነበርሁ። የሚያምር እንጀራ አልበላሁም፣ ሥጋም ሆነ ወይን ወደ አፌ አልገባም፣ ሙሉ ሦስት ሳምንትም እስኪፈጸሙ ድረስ ፈጽሞ ራሴን በዘይት አልቀባሁም። በመጀመሪያውም ወር በሀያ አራተኛው ቀን፣ ሕዳዌል ተብሎ በሚጠራው በታላቁ ወንዝ አጠገብ ሳለሁ። ዳንኤል 10፡1-4።

የሂዳዌል ወንዝ ራጅይ የሰሜኑን ንጉሥ ታሪክ በትንቢታዊ መልኩ ያስተዋውቃል። ይህም ከታላቁ እስክንድር መንግሥት መፈራረስ ይጀምራል፤ ቀጥሎም ከዚያ በኋላ የሚመጣውን ታሪክ መውረድና መውጣት ይለይታል። በመጨረሻም ከታላቁ እስክንድር የቀድሞ መንግሥት መበታተን የተነሣ የቀሩት ሁለቱ ብቸኛ ተቃዋሚዎች ቃል በቃል የሆነ የደቡብ ንጉሥ ከቃል በቃል የሆነ የሰሜን ንጉሥ መሆናቸውን ያመለክታል። በመጨረሻም ወደ ጳጳስናው ታሪክ ይደርሳል፤ እርሱም ከዚያ በኋላ መንፈሳዊው የሰሜን ንጉሥ ይሆናል፤ እርሱም በምዕራፍ አሥራ አንድ መጨረሻ ወደ ፍጻሜው ይመጣል። ሚካኤልም ይነሣል፣ የሰውም የምሕረት ጊዜ ይዘጋል። ቀላሉ አጠቃላይ እይታ ይህ ነው፤ የኡላይ ወንዝ ራጅይ የእግዚአብሔር መቅደስና ሠራዊት ውስጣዊ ራጅይ ሲሆን፣ የሂዳዌል ወንዝ ራጅይ ደግሞ በዚያው ታሪክ ወቅት የእግዚአብሔርና የሕዝቡ ጠላት ውጫዊ ራጅይ ነው። ይህም በራጅይ መጽሐፍ ባሉት ሰባቱ ቤተ ክርስቲያናትና ሰባቱ ማኅተሞች ውስጥ የሚገኘውን ያንኑ መርህ ይጠቀማል።

“ብዙ አገልጋዮች ራጅይን ለማብራራት ምንም ጥረት አያደርጉም። ለመጠናትም የማይጠቅም መጽሐፍ ብለው ይጠሩታል። የምልክቶችንና የምሳሌያዊ ምልክቶችን መዝገብ ስለያዘ የታተመ መጽሐፍ እንደሆነ ይቆጥሩታል። ነገር ግን ‘ራጅይ’ የተባለው ስሙ ራሱ ይህንን ግምት ይክዳል። ራጅይ የታተመ መጽሐፍ ነው፤ ነገር ግን የተከፈተ መጽሐፍ ደግሞ ነው። በዚህ የምድር ታሪክ የመጨረሻ ዘመናት ሊፈጸሙ ያሉ ድንቅ ክስተቶችን ይመዘግባል። የዚህ መጽሐፍ ትምህርቶች ግልጽ ናቸው እንጂ ምስጢራዊና የማይገቡ አይደሉም። በውስጡ በዳንኤል ውስጥ ያለው ያው የትንቢት መስመር ተቀጥሏል። አንዳንድ ትንቢቶችን እግዚአብሔር ደግሞ ደግሞ ተናግሮአል፤ በዚህም ለእነርሱ አስፈላጊ ክብደት መሰጠት እንዳለበት አሳይቶአል። ጌታ ከባድ ውጤት የሌላቸውን ነገሮች አይደግምም።” Manuscript Releases, volume 8, 413.

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ የተወከለው ያው ውስጣዊና ውጫዊ ታሪክ በራጅይ መጽሐፍም እንደገና ይነሣል። ከእነዚህ ሁለት ራጅዮች የሚወጣውን ትንቢታዊ ብርሃን ከልዩ በተጨማሪ፣ ዊልያም ሚሊር የተቀበለውን እና ከዚያም በኋላ ፊውቸር ፎር አሜሪካ የተከተለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጓሜ ሥርዓት የሚያረጋግጥ ማስረጃም አለ። በትክክል ሲመረመሩ፣ የዳንኤል መጽሐፍም ሆነ የራጅይ መጽሐፍ መጽሐፍ ቅዱስ በራሱ ውስጥ የሚያመለክታቸውን የትንቢት ትርጓሜ መርሆች ለማረጋገጥ ፍጹም የወርቅ ማዕድናት ናቸው።

ኡላይ ውስጣዊውን ጭብጥ ሲወክል፣ ሂዳዌልም ውጫዊውን ሲወክል፣ ደግሞ በ“መጨረሻው ዘመን” ይፈቱ ዘንድ የነበሩትን ሁለቱን ትንቢቶች ይወክላሉ። ኡላይ በ1798 በ“መጨረሻው ዘመን” ተፈታ፣ ሂዳዌልም በ1989 በ“መጨረሻው ዘመን” ተፈታ፤ በዚያም ጊዜ፣ በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ እንደተገለጸው፣ የቀድሞውን ሰባቶ ጎብረት የሚወክሉ አገሮች በጳጳሳት ሥርዓትና በአሜሪካ ተጠርገው ሄዱ።

እነዚህ እውነታዎች ሲታወቁ፣ እነዚያ ሁለቱ ራጅዮች በእውነት አንድ ራጅይ መሆናቸው ደግሞ ሊታወቅ ይችላል፤ ይህም የሰባቱ ቤተ ክርስቲያናትና የሰባቱ ማኅተሞች ትንቢታዊ ታሪክ አንድና ያው ትንቢታዊ ታሪክ

እንደሚወክል ሁሉ ነው። ከዚያም እነዚህ ሁለቱ ራዕዮች፣ ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር ዘጠኝና አሥር እንደሚያቀርቡ የፈተና ሂደት ለማምጣት፣ ጌታ በቀደመው የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ የተጠቀመበት መንገድ እና በአሁኑና በወደፊቱ የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ የሚጠቀምበት መንገድ ይሆናሉ።

እርሱም እንዲህ አለ፤ ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ይህ ቃል እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግቶና ታትሞ ይኖራልና። ብዙዎች ይነጻሉ፣ ይነጣሉም፣ ይፈተናሉም፤ ነገር ግን ክፉዎች ክፉ ያደርጋሉ፤ ከክፉዎችም አንዳች አያስተውልም፤ ጥበበኞች ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 12፡9፣ 10።

እንደ 1989 ዓ.ም. በሂዳዌል ላይ የተደረገው መፈታት ምሳሌ፣ መንፈሳዊ ተመስጦ የተናገረውን አስቡ።

«በራዕይ መጽሐፍ ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ሁሉ ይገናኛሉ እና ይፈጸማሉ። እዚህ የዳንኤል መጽሐፍ ሙሉት አለ። አንዱ ትንቢት ነው፤ ሌላው ራዕይ ነው። የታተመው መጽሐፍ ራዕይ አይደለም፤ ነገር ግን ከዳንኤል ትንቢት ውስጥ ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የተያያዘው ክፍል ነው። መልአኩ፣ “አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ ቃላቱን ዝጋ፣ መጽሐፉንም እስከ መጨረሻው ዘመን ድረስ አትም።” ብሎ አዘዘ። ዳንኤል 12፡4።» የሐዋርያት ሥራ, 585.

ሁለቱም ኡላይና ሂዳዌል ከመጨረሻዎቹ ቀናት ጋር ይዛመዳሉ፤ ነገር ግን አድቪንቲዝም ለመቀበል ፈቃደኛ የሆነው 1798 የዳንኤል “የፍጻሜ ዘመን” እንደ ሆነ፣ በዚያም ጊዜ መጽሐፍ ሊፈታ እንደሚገባ ብቻ ነው። ነገር ግን “ከመጨረሻዎቹ ቀናት ጋር የሚዛመደው” የትንቢቱ ክፍል በይበልጥ ትክክለኛ ሲባል የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ናቸው፤ ምክንያቱም እነዚያ ቁጥሮች የሰው የምሕረት ጊዜ ሲያበቃ ሚካኤል በመነሣቱ ይደመደማሉ።

በዳንኤል መጽሐፍ ሰባተኛ፣ ስምንተኛ እና ዘጠነኛ ምዕራፎች የተለየው የፍርድ ራዕይ፣ እስከ “መጨረሻው ዘመን” በ1798 ድረስ ታትሞ ተዘግቶ ነበር። የተፈታው የኡላይ ራዕይ ያመነጨው ብርሃን፣ የመርማሪው ፍርድ መከፈት መታወጃ ነበር እንጂ የፍርድ መዘጋት አልነበረም። ከሂዳዌል ራዕይ ጋር የተፈታው ብርሃን፣ የመርማሪውን ፍርድ መዘጋት ይለያል፤ እንዲሁም “ከነቢይነቱ ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የተያያዘውን ክፍል” የያዘው በዳንኤል ውስጥ ያለው ክፍል ነው።

በ1798 የተፈታው ማኅተም የምርመራው ፍርድ መከፈት አወጀ። በ1989 የተፈታው ማኅተም የምርመራው ፍርድ መዘጋቱ እጅግ እንደቀረበ አወጀ። የአልፋና የአሜጋ ፈርማ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ በቀላሉ ሊታይ ይችላል፤ ነገር ግን ይህ ምን እንደሆነ ብታውቁ እና እሱንም ለማየት ፈቃደኞች ብትሆኑ ብቻ ነው።

ምሕረት በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አምስት ሲዘጋ፣ የአልፋና የአሜጋ ፈርማ ተመዝግቧል። የዳንኤል መጀመሪያ መጨረሻው በትክክል የት እንደሚደርስ ያሳያል። በትክክለኛ ባቢሎንና በትክክለኛ እስራኤል መካከል ባለ ትክክለኛ ጦርነት ይጀምራል፣ እናም ትክክለኛይቱ ባቢሎን ድል ታደርጋለች።

በይሁዳ ንጉሥ በዮአቂም መንግሥት ሦስተኛው ዓመት፣ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ከበባት። ጌታም የይሁዳን ንጉሥ ዮአቂምን ከእጁ ጋር፣ ከእግዚአብሔርም ቤት ዕቃዎች አንዳንዶቹን በእጁ አሳልፎ ሰጠው፤ እርሱም እነዚህን ወደ ሺናር ምድር ወደ አምላኩ ቤት ወሰዳቸው፣ ዕቃዎቹንም ወደ አምላኩ መዝገብ ቤት አገባቸው። ዳንኤል 1፡1-2።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አምስት፣ “የሰሜን ንጉሥ” ተብሎ በተመሰለችው መንፈሳዊ ባቢሎን እና “የክብር ቅዱስ ተራራ” በሚወክለው መንፈሳዊ እስራኤል መካከል ያለው መንፈሳዊ ጦርነት ይፈጸማል፤ መንፈሳዊ እስራኤልም በመንፈሳዊ ባቢሎን ላይ ድል ትቀዳጃለች።

እርሱም የንጉሣዊ ቤተ ድንኳኑን ድንኳኖች በባሕሮች መካከል ባለችው በክብርት ቅድስት ተራራ ላይ ይተክላል፤ ነገር ግን ወደ ፍጻሜው ይመጣል፤ የሚረዳውም አንድም አይኖርለትም። በዚያም ጊዜ ለሕዝብህ ልጆች የሚቆም ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል፤ ሕዝብ ከሆነበት ጊዜ ጀምሮ እስከዚያ ጊዜ ድረስ እንደ እርሱ ያለ እጅግ የጭንቀት ዘመን ይሆናል፤ በዚያም ጊዜ በመጽሐፍ ውስጥ ተጽፎ የሚገኝ እያንዳንዱ ከሕዝብህ ይድናል። ዳንኤል 11፡45፤ 12፡1።

የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት አንድ መጽሐፍ ናቸው።

«የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት አንድ ናቸው። አንዱ ትንቢት ነው፤ ሌላው መገለጥ ነው፤ አንዱ የታተመ መጽሐፍ ነው፤ ሌላው የተከፈተ መጽሐፍ ነው። ዮሐንስ ነጎድጓዶቹ የተናገሩትን ምሥጢራት ሰማ፤ ነገር ግን እንዳይጽፋቸው ታዘዘ።» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ሁለቱ መጻሕፍት፣ እርሱም አንድ መጽሐፍ የሆኑት፣ የመልአኩ ገብርኤል ትንቢታዊ ትምህርት የጥበብ ሥራ ናቸው። ገብርኤል ለዳንኤልና ለዮሐንስ ያቀረበው ከአብ የተቀበለውን ከኢየሱስ እንደመጣ ሙሉ በሙሉ እያወቅሁ ይህን እጽፋለሁ። ነገር ግን ዓላማዬ ገብርኤልን ከፍ ለማድረግ ሳይሆን፣ አልፋና አሜጋ በሁለቱም መጻሕፍት ውስጥ እንዲገለጡ አድርጎ ያዘጋጀውን የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጓሜ ትንቢታዊ ሕጎች እንዴት እንደሆኑ የሚያሳዩትን በሁለቱ መጻሕፍት ውስጥ ያሉ ማስረጃዎች ጥልቅ መገለጥ ከፍ ለማድረግ ነው፤ ለማየት ፈቃደኞች ከሆንን።

በዚህ ነጥብ ላይ ዓላማዬና አሳቤ ስለ ኡላይና ሂደቄል ወንዞች ያሉትን ሁለቱን ትንቢቶች ትርጓሜ ማቅረብ እንዳልሆነ ላስታውሳችሁ። ዓላማዬና አሳቤ በዳንኤል መጽሐፍ የመጀመሪያዎቹን ስድስት ምዕራፎች ያሉትን ትንቢቶች መመልከት ነው። እኔ በቀላሉ ዳንኤልና ራእይ መጻሕፍት ምናልባትም በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ከሁሉ የበለጠ በጥልቅ የተዋቀሩ መጻሕፍት መሆናቸውን ለማስረገጥ ጉዳይ እያቀረብሁ ነው። እነርሱም ትንቢታዊውን መልእክት ያቀርባሉ፤ በተመሳሳይም የእግዚአብሔርን ባሕርይ ይገልጣሉ፤ እንዲሁም አንድ ሰው ትንቢቶቹን ሊያውቅ ከሚፈልግ እንዲሁም ትንቢቶቹን ያቀረበውን አካል ሊያውቅ ከሚፈልግ ሊጠቀምባቸው የሚገቡትን መሠረታዊ ሕጎች ደግሞ ያሳያሉ።

ሌላ የመጽሐፍቱ ጥልቅ ባሕርይ ምሳሌ ዳንኤል የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባቱ ዘመናት” እንዴት እንደሚያቀርብ ነው። የ“ሰባቱ ዘመናት” ትንቢት ለእግዚአብሔር ሕዝብ በቀድሞው እስራኤልም ሆነ በመጀመሪያው መልአክ የሚለራው የሚለራው እንቅስቃሴ ውስጥ፣ እንዲሁም በአሁኑና ወደፊቱ የሰስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ የ“መሰናክል ድንጋይ” መሆን ነበረበት፣ እናም ነው። “መሰናክል ድንጋይ” በቀላሉ ሲገለጽ፣ በግልጽ ፊትህ ያለ ቢሆንም የማታየው ነገር ነው። ስለዚህ፣ አንተ “ሰባቱን ዘመናት” በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ አንዴ ካወቅህ በኋላ፣ በግልጽ እዚያ እንዳለ ታያለህ፤ ነገር ግን ማየትን ለማይመርጡ ሰዎች እንደተሰወረም ታያለህ።

ማንኛውንም ነገር በግልጽ ፊት ሲገለጥ እያለ በሰዋሰው መልኩ መሰወር ጥልቅ ስኬት ነው፤ ይህም በማንኛውም የሰው ምስጢራዊ ልብ ወለድ ውስጥ ሊያካተት የማይችል ነገር ነው። ድንቅ ሥራ ነው፤ ምክንያቱም መሰናክልን ለማይፈልጉ ሁሉ ግልጽ ሆኖ በፊታቸው አለ፤ ነገር ግን መሰናክልን ለሚመርጡ ግን ሊታይ የማይችል ነው። በሚባለው መልኩ “በግልጽ ፊት መሰወር” ነው። ይህም በሰብአዊነትና በመለኮትነት ጥምረት ይፈጸማል።

ይህን አቤቱታ የማቀርበው፣ በዚህ ነጥብ ላይ እኛን ለማስታወስ እፈልጋለሁና፤ እንደ ቢያንስ ከ1957 በታተመው Questions on Doctrine ጀምሮ በአድቪንቴዝም ውስጥ ካቶሊካዊ ትምህርት አለ፤ ይህም በ Future for America በተባለው በአሁኑ የpresent truth ንቅናቄ ውስጥ ደግሞ ዓመፃዊ ራሱን አንሥቶአል። ይህ ሐሳብ ማለት፣ ክርስቶስ በሥጋ መሆኑ ጊዜ ከማርያም የወረሰውን ሥጋ አልወሰደም

የሚለው ነው። እርግጥ ነው፤ ይህን ትምህርት የሚደግፉ ሰዎች እንዲህ ብለው አይገልጹትም፤ ነገር ግን የሚያስተምሩት ከዚህ ሌላ አይደለም። ይህን ካቶሊካዊ ትምህርት ብዬ የምጠራው፣ የክርስቶስ ሥጋ አዳም ከመውደቁ በፊት እንደነበረው ሥጋ ንጹሕ ነበር የሚለው መሠረተ ሐሳብ፣ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን “ንጽሕተ ፅንሰ” ብለው በሚጠሩት ትምህርታቸው የሚጠቀሙበት ያው ሰይጣናዊ አመክንዮ ስለሆነ ነው። እናም “ንጽሕተ ፅንሰ” ተብሎ ስለሚጠራው የአረማውያን ትምህርት የማታውቁ ከሆነ፣ እርሱ የሚያስተምረው የክርስቶስ ሥጋ አዳምና ሌዋን ከመውደቃቸው በፊት የነበረው የአዳም ዝቅተኛ ተፈጥሮ እንደነበረ ሁሉ በተአምራዊ ሁኔታ እንደተደረገ ነው፤ ወይም እንደሚባለው፣ ክርስቶስ ያልወደቀውን፣ ኃጢአት የሌለበትን የአዳም ተፈጥሮ ነበረው። እርሱ ደግሞ ማርያም ራሷ ከመውደቁ በፊት የነበረውን የአዳም ሥጋዊ ያልወደቀ ተፈጥሮ በተአምር እንደተቀበለች ያስተምራል፤ ይህም ሕፃኑ ኢየሱስ በፍጹም ሥጋዊ ውስጥ እንዲሰገር ለመንፈስ ቅዱስ ፍጹም ዕቃ እንድትሆን ነው።

እርግጥ ነው፣ በአድቮንቲዝም ውስጥ ስለ ኢየሱስ ሥጋ በተመለከተ ያውኑ መደምደሚያ የሚያጸኑ ሰዎች ስለ ማርያም የተፈጸሙ ተአምራትን አይጠቁሙም፤ ነገር ግን ያውኑ የካቶሊክ ጽንሰ-ሐሳብ ለማስተማር የእህት ዋይትን ጽሑፎችና መጽሐፍ ቅዱስን ያጣመማሉ። ከዳንኤል መጽሐፍ ውይይት ለምን በትንሹ ፈቀቅ አልኩና ፊቴን አዞርሁ? ይህን እመልሳለሁ።

የዳንኤልና የራእይ መጽሐፍ ተአምራዊ አወቃቀርና ንድፍ በሰብአዊነትና በመለኮትነት ጥምረት ተፈጽሞ ነበር። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው፣ መጽሐፍ ቅዱስም የእግዚአብሔር ቃል ነው። የኢየሱስ መለኮታዊና ሰብአዊ ባሕርይ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ፍጹም ተወክሎ ይገኛል። በውስጡ ያሉት ቃላት መለኮታዊ ናቸው፣ ልብንና አእምሮን ለመለወጥ የሚችል የፈጠራ ኃይልም ይይዛሉ። እነዚያ ቃላት ሁሉን ነገር ወደ ሕልውና ያመጣው ያው ኃይል ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር መጽሐፍ ቅዱስን በመመዝገብ የእርሱ መሣሪያዎች እንዲሆኑ የመረጣቸው እነዚያ ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች ነበሩ። የዚህ አቀናባሪ ውስጥ ያለው ሰብአዊ ክፍል በወደቁ ሰዎች ተወክሎ ይገኛል። መጽሐፍ ቅዱስ የሰብአዊና የመለኮታዊ ጥምረት ነው፣ ነቢያትም እንደ አዳም ልጅ ሁሉ ኃጢአተኞች ነበሩ። ክርስቶስ በሐሳብ፣ በቃል ወይም በሥራ ፈጽሞ ኃጢአት አላደረገም። ነገር ግን ከአራት ሺህ ዓመት ውርደት በኋላ የማርያምን ሥጋ ወሰደ። እርሱ በእውነት አዳም ከመውደቁ በፊት ያለውን ዝቅተኛ ሥጋዊ ባሕርይ ወስዶ ቢሆን ኖሮ፣ ያ ደግሞ እያንዳንዱ የመጽሐፍ ቅዱስ ደራሲ ደግሞ ኃጢአት የሌለበት መሆን እንዲጠየቅ ያደርግ ነበር።

በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለው የ“ሰባቱ ዘመናት” “በግልጽ ስፍራ መሰወር” በዳንኤል የመዘገባቸው ቃላት ብቻ ሳይሆን፣ ከዚያም በላይ የኪንግ ጆምስ መጽሐፍ ቅዱስን የተረጎሙት ወደቁ የሰው ልጆች አማካኝነት ተፈጸመ። የዳንኤል መጽሐፍን ወደቁ የሰው ልጆች ሁለት ጊዜ ነኩት፤ የተፈጸመውም ያለ እግዚአብሔር መለኮታዊ የአስተዳደር ክትትል ማንኛውም ሰው ሊያደርገው የማይቻል ነበር።

በሚቀጥለው ጽሑፋችን፣ እግዚአብሔር አስቀድሞ ስለ አወቀ፣ እንዲሁም ይህ በመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ ላሉት እንዲሁም በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ ላሉት ሁሉ የፈተና “የመሰናከያ ድንጋይ” እንዲሆን እንኳ ስለ አቀደው፣ መለኮትና ሰብአዊነት የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባቱን ዘመናት” በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ግልጽ ሆነው እንዴት እንደ ተሰወሩ ማሳየት እንጀምራለን።

ዳንኤል ከእግዚአብሔር የተቀበለው ብርሃን በተለይ ለእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት ተሰጥቶ ነበር። በኡላይና በሂዴቅል ወንዞች ዳር፣ በሺናር ታላላቅ ወንዞች አጠገብ ያየው ራእይ አሁን በፍጹም ሂደት ላይ ነው፣ እናም የተነገሩት ክስተቶች ሁሉ በቅርቡ ይፈጸማሉ። Testimonies to Ministers, 112.